

C_2020095LV.01000701.xml
23.3.2020

LV

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

C 95/7

Līgums sniegt prejudiciālu nolikumu, ko 2019. gada 13. augustā iesniedza Fvārosi
Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Ungārija) – Vikingo Fvállalkozó Kft./Nemzeti Adó- és
Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Lieta C-610/19)

(2020/C 95/06)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Fvārosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság

Pamatlietas puses

Prasītāja: Vikingo Fvállalkozó Kft.

Atbildētāja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Prejudiciālie jautājumi

1)

Vai ar Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās
vērtības nodokļa sistēmu (1) 168. panta a) punktu un 178. panta a) punktu, tos aplūkojot
kopsakarā ar šīs pašas direktīvas 220. panta a) punktu un 226. pantu, un ar efektivitātes principu
ir saderīga valsts sniegtā juridiska interpretācija un pieņemtie prakse, saskaņā ar ko gadījumā, ja ir
izpildītas materiāltiesiskās prasības, lai īstenotu tiesības atskaitēt nodokli, nepietiek tikai ar to,
ka attiecīgās personas rēcība ir rēķins, kura saturs atbilst minētās direktīvas 226. pantā
noteiktajām prasībām, bet nodokļa maksātāja, lai višķ varētu likumīgi īstenot tiesības atskaitēt
nodokli uz attiecīgā rēķina pamata, rēcība turklāt ir jābūt papildu dokumentāriem pierādījumiem,
kuriem ir jāatbilst ne tikai Direktīvas 2006/112 normām, bet arī valsts tiesiskajai regulājumā
attiecībā uz grāmatvedību noteiktajiem principiem un pašiem noteikumiem par apliecināšiem
dokumentiem, un saskaņā ar ko katrs ar šiem apliecināšiem dokumentiem pamatota saimnieciskā
darījuma aspekts visiem šīs daļas iekšējiem jēnordā un jādeklarē saskaņoti?

2)

Vai ar Direktīvas 2006/112 normām par [PVN atskaitēšanu] un ar nodokļu neitralitātes un
efektivitātes principiem ir saderīga valsts sniegtā juridiskā interpretācija un pieņemtie prakse,
saskaņā ar ko šīs daļas jautājuma gadījumā – šis darījuma raksturs dē vien un neatkarīgi no

jebkura cita apstākā – katram ??des dalībniekam ir jāpārbauda visi viņu veiktie saimnieciskie darījuma elementi un uz šīs pārbaudes pamata ir jāizdara secinājumi attiecībā uz nodokļa maksājumu, kurš atrodas citā ??des posmā, un saskaņā ar ko nodokļa maksājumi tiek liegti ?stenot tiesības [atskaitīt PVN], pamatojoties uz to, ka ??des izveide nebija [pienācīgi] attaisnota no saimnieciskā skatupunkta, lai arī tās nav aizliegta ar valsts tiesisko regulējumu? Šajā kontekstā, kad ir runa par tādā objektīvā apstākā izskatīšanu, kas var pamatot liegumu ?stenot tiesības [atskaitīt PVN], ??des darījuma gadījums, vai, nosakot un izvērtējot pierādījumu, uz kuriem ir balstīts liegums ?stenot PVN atskaitīšanas tiesības, atbilstību un pierādījuma spēku, drīkst piemērot tikai Direktīvas 2006/112 normas un valsts tiesību normas par nodokļa atskaitīšanu kā materiāltiesiskās normas, kurās ir precizēti fakti, kuriem ir nozīme saistībā ar faktiski ietvara konstatēšanu, vai arī ir jāpiemēro turklāt attiecīgās dalībvalsts tiesību normas grāmatvedības jomā kā speciālas tiesību normas?

3)

Vai ar Direktīvas 2006/112 normām par [PVN atskaitīšanu] un ar nodokļu neitralitātes un efektivitātes principiem ir saderīga valsts sniegtā juridiskā interpretācija un pieņemtie prakse, saskaņā ar ko nodokļa maksājumi, kurš izmanto preces saviem ar nodokli apliekamiem un dalībvalstī veiktiem darījumiem un kura rīcībā ir saskaņā ar Direktīvu 2006/112 izsniegts rīcība, tiek liegti ?stenot tiesības [atskaitīt PVN], pamatojoties uz to, ka nav zināmi visi ??des locekļu veiktie [darījuma] elementi, vai arī atsaucoties uz apstākā, kuri attiecas uz ??des locekļiem, kas atrodas augšup no rīcība izsniedzēja, un kurus nodokļa maksātājs nekādi nevarēja ietekmēt no viņa neatkarīgu apsvērumu dēļ, un saskaņā ar ko tiesības [atskaitīt PVN] tiek pakāutas nosacījumam, ka nodokļa maksātājs, ?stenojot no viņa pamatoti sagaidāmos pasākumus, pilda vispārīgo pienākumu veikt pārbaudi ne tikai pirms līguma noslēgšanas, bet arī tās izpildes laikā un pēc tās izpildes. Vai šajā kontekstā nodokļa maksājumi ir jāatturas no tiesību [atskaitīt PVN] ?stenošanas, ja pēc līguma noslēgšanas, tās izpildes laikā vai pēc tās izpildes attiecībā uz kādu no rīcība norīcīti saimnieciskie darījuma elementiem tas konstatē kādu neatbilstību vai tam kāst zināms apstākā, kura dēļ saskaņā ar nodokļu iestādes praksi tiek piemērots liegums ?stenot tiesības [uz PVN atskaitīšanu]?

4)

Vai, ?emot vērā Direktīvas 2006/112 normas par [PVN atskaitīšanu] un efektivitātes principu, nodokļu iestādei ir jādefinē krāpšana nodokļu jomā? Vai par atbilstošu ir uzskatāma nodokļu iestādes prakse, saskaņā ar kuru ??des locekļu kādas un pārbaudes, kuriem nav pamatotas cēlošakarības saiknes ar tiesībām [atskaitīt PVN], tiek uzskatīti par pierādījumu krāpšanai nodokļu jomā, atsaucoties šajā ziņā uz apstākā, ka, tās kā šo kādu un pārbaudes dēļ rīcība saturis kāva neuzticams, nodokļa maksātājs zināja vai tam bija jāzina par krāpšanu nodokļu jomā? Ja pastāv krāpšana nodokļu jomā, vai šis apstākā pamato prasību, ka nodokļa maksātāja veiktajai pārbaudei ir jāatbilst iepriekš minētajam plašumam, dziļumam un tvērumam, vai arī šis pienākums pārsniedz ar efektivitātes principu noteikto?

5)

Vai sods, kas ietver liegumu ?stenot tiesības [atskaitīt PVN] un pienākumu maksāt nodokļa uzrēķinu 200 % apmērā no nodokļa starpības, ir samērīgs, ja valsts kasei nav radušies nekādi ienākumu zaudējumi, kas būtu tieši saistīti ar nodokļa maksātāja tiesībām [atskaitīt PVN]? Vai ir jāizvērtē kāds no apstākā, kas ir minēti az adózás rendjér?l szóló 2003. évi XCII. törvény (2003. gada Likuma Nr. XCII par taksācijas vispārīgo kārtību; turpmāk tekstā – “LPGT”) 170. panta 1. punkta trešajā teikumā, ja nodokļa maksātājs nodokļu iestādei iesniedza visus viņa rīcībā esošos dokumentus un savai nodokļu deklarācijai pievienoja izsniegtos rīcības?

6)

Ja no atbildēm, kas sniedzamas uz uzdotajiem prejudiciālajiem jautājumiem, izriet, ka valsts tiesību normas interpretācija, kas ir izstrādāta pēc 2016. gada 10. novembra rīkojuma Signum Alfa Sped (C-446/15, EU:C:2016:869) izdošanas, un uz tās pamata noteiktā prakse nav saderīga ar Direktīvas 2006/112 normām par [PVN atskaitēšanu], un ņemot vērā, ka pirmās instances tiesa nevar iesniegt Eiropas Savienības Tiesai lūgumus sniegt prejudiciālu nolēmumu visās lietās, vai saskaņā ar Pamattiesību hartas 47. panta noteikumiem var uzskatīt, ka nodokļa maksātāju tiesības celt prasību tiesā par zaudējumu atlīdzību garantē viņiem tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesu un taisnīgu tiesu, kas viņiem ir atzītas šajā pantā? Vai šajā kontekstā ir jāizmanto interpretācija, saskaņā ar kuru lietā Signum Alfa Sped pieņemto nolēmuma formas izvēle nozīmē to, ka jautājums jau bija atrisināts Kopienas tiesībās un izskaidrots Eiropas Savienības Tiesas judikatūrā un ka tādējādi atbilde uz to bija acīmredzama, vai arī tas nozīmē, ka, tā kā ir uzskatīta jauna tiesvedība, jautājums nav atrisināts pilnībā un tādējādi joprojām ir jālīdz Tiesai pieņemt prejudiciālu nolēmumu?

(1) Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopīgo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.).